

بزرگترین نقش و سهم را در نمایشگاه بر عهده داشت و ۶۸ هزار مورد گفت و گوی تجاری از سوی شرکت کنندگان ایرانی در نمایشگاه صورت گرفت که یک هزار مورد آن منجر به عقد قرارداد فروش کالا به کشورهای خارجی شده است. وی افزود: از مجموع قراردادهای حدود ۱۰ درصد دارای ارزش بیش از یک میلیون دلار، ۲۰ درصد با ارزش یک میلیون دلار به پایین، ۳۰ درصد دارای ارزش یک صد هزار دلار و کمتر و ۴ درصد دارای ارزش کمتر از ۱۰ هزار دلار بوده است و براساس اعلام غرفه‌داران، حجم قراردادهای منعقد در نمایشگاه مذکور ۳۵۰ میلیون دلار برآورد می‌شود.

وی سپس تصریح کرد که ۵۲/۵ درصد از شرکت‌کنندگان خارجی عدم تضمین امنیت سرمایه‌گذاری خارجی را مهمترین مشکل جذب سرمایه‌گذاری در بازار ایران قلمداد کرده‌اند.

آقای خسرو تاج هم چنین گفت: در بخش مشکلات داخلی تولیدکنندگان، کمبود نقدینگی

و تسهیلات بانکی ۴۲ درصد از حجم نارسایی‌ها را به خود اختصاص داده که حل آن نیازمند چاره‌اندیشی اساسی است.

وی افزود: فقدان نظام اطلاع‌رسانی در مورد بازارهای خارجی با بیش از ۴۵ درصد سهم، عمده مشکل صادرکنندگان در بازارهای هدف است.

شایان ذکر است که در آیین روز ملی صادرات ۲۳ شرکت و صادرکننده نمونه معرفی شدند و هدایایی از سوی رئیس جمهوری به آنان اعطا شد. هم‌چنین، سرود ملی صادرات به شرح زیر توسط هنرمندان اجرا شد:

اشعار سرود ملی صادرات ایران

تا نباشد این خزانه هاتلف
شعار خودکفایی ام بود هدف
چون که همتم شده کنون چنین

گنج ما نمی‌رود دگر زکف

ما همه تلاش، ما همه هنر می‌دهد نوید، کارپرثمر

صادرات ما پیام فخر و عزت است

صادرات ما پناه امن ملت است

با ثبات و اشتغال و کسب اعتبار

این یگانگی نشان اوج وحدت است

ما همه تلاش، ما همه هنر می‌دهد نوید، کارپرثمر

عاشقان، عاشقان، کار و صادراتتان

میشود عاقبت، تاج صنعت جهان

در پی آن، رفاه و فخر و امنیت بود

تا شود زندگی چون شکر به کامتان

ما همه تلاش، ما همه هنر می‌دهد نوید، کارپرثمر

ما در اندیشه‌ایم تا جهان را جهانی دگر کنیم

ما به گیتی به صلح و به شادی سراسر نظر کنیم

چونکه محصول ما پیک انقلاب ماست

پس جهان را از این انقلاب بهره ور کنیم

ما همه تلاش، ما همه هنر می‌دهد نوید، کار پر ثمر

آغاز روند صعودی صادرات

اسد... عسکراولادی

تسویه‌ها و آزادی از بندها و تعهدات مختلف می‌باشد. اگر بخواهیم مضرات ساختار فعلی پیمان ارزی را فهرست کنیم، و چگونگی اقدامات منفی آن را بازگو کنیم، می‌توان ساعت‌ها صحبت کرد که نگارنده هرگز چنین قصدی ندارد، اما در این جا به سه یا چهار نکته اشاره می‌کنیم و در می‌گذریم:

* اولین اثر منفی وجود پیمان ارزی به صورت فعلی، توسعه قاچاق و تشویق کارهای غیر مجاز است.

* دومین مساله فشار شدید به مرکز توسعه صادرات برای پایین آوردن قیمت پایه ارزش واحد کالاهای صادراتی در گمرکات است که در نتیجه، هیچ وقت آمار صادرات رقم واقعی خود را نشان نخواهد داد.

* سومین اثر، وجود تبعیض در چگونگی قبول مراحل مختلف پیمان ارزی سازمان‌های دولتی، نهادی، تعاونی و خصوصی می‌باشد.

* چهارمین اثر، عدم امکان ورود نسل جوان به حوزه صادرات به خاطر عدم امکان به دست آوردن اعتبار لازم برای پیمان ارزی از طریق بانک‌های تجاری و در نهایت سختگیری موجود در تمام مراحل و صدور

تهران و مشهد و تبریز و اصفهان و دیگر مراکز مهم اقتصادی، سخنرانی‌های گوناگون وزرا و مسوولان درجه اول کشور و شخصیت‌های اقتصادی و کارشناسان در زمان‌ها و مکان‌های مختلف کشور، رفته رفته مارا به این واقعیت مهم رهنمون می‌سازد که ضرورت توجه به صادرات غیر نفتی غیر قابل انکار است و لذا به عنوان ضروریترین اقدام اقتصادی که باید در راس برنامه‌های دولت قرار گیرد، خود را نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد که فرصت گفتار و شعار به سر آمده است و تجربه تلخ سه سال اخیر درس بزرگی بود. که اگر از آن عبرت نگیریم و در کار خود دقت نکنیم، گرفتار ندانم کاری‌های جدید خواهیم شد.

یکی از مشکلات مسموم و بازدارنده فراراه صادرات غیر نفتی، ساختار کنونی چگونگی برگشت ارز حاصل از صادرات با ابزارهایی پوسیده و کهنه، مانند پیمان ارزی، و چگونگی واریز آن و رهایی صادرکنندگان از قید و بندهای ایجاد شده از هنگام شروع صادرات تا هنگام واریز نهایی اخذ واریزنامه و

سیاس خدای بزرگ را که پس از ۳۸ ماه نزول پی‌در پی (از خرداد ۷۴ تا مرداد ۷۷)، روند صادرات غیر نفتی کشور در شهریور ماه ۱۳۷۷ حرکتی صعودی را آغاز کرده است. آمار صادرات غیر نفتی کشور در شهریور ماه سال جاری با ۹ درصد افزایش ارزش و ۱۱۷ درصد افزایش وزن، نقطه عطف سه سال و اندی گذشته را آغاز کرده است. ناگفته نماند که طی شش ماهه اول سال جاری صادرات کشور از نظر وزن ۴۰ درصد افزایش یافته و از نظر ارزش ۱۷ درصد کاهش داشته است.

اقدامات هفت ماهه اخیر دولت از طریق وزارت بازرگانی، مرکز توسعه صادرات، وزارت صنایع و دیگر سازمان‌ها و بنگاه‌های اقتصادی دولتی - به ویژه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران - همه و همه برای مهار حرکت نزولی و ارایه راه کارهایی جدید در این فرآیند بسیار در خور اهمیت بوده است.

طرح ساماندهی اقتصادی ارایه شده از سوی دولت محترم - خاصه بخش‌های مربوط به توسعه صادرات غیر نفتی - تشکیل سمینارهای مختلف در

کارشناسی شده، خیلی بهتر از نظام فعلی اخذ پیمان ارزی با تعهدات غلاظ و شدداد عمل خواهد کرد. متولیان امور مالی کشور می‌توانند نظریات کارشناسان اقتصادی را که طی سه سال اخیر در کلیه اجلاس‌ها برای توسعه صادرات کشور ارایه شده، مورد توجه قرار دهند و اجازه ندهند که بیش از این فرصت‌های خوب از دست برود و بازارهای صادراتی به دیگران واگذار شود.

● چرا از اشتباهات خود پند نمی‌گیریم و بیراهه‌های قبلی را اصلاح نمی‌کنیم؟

در شش ماهه اول سال ۱۳۷۷ بیش از ۲۰ هیات اقتصادی بزرگ و کوچک از کشورهای مختلف برای فروش کالای تولیدی و کشاورزی و صدور خدمات خود به ایران آمده‌اند. ما در شش ماهه گذشته چند هیات صادراتی برای فروش کالا همراه مسوولان و وزرای خود به خارج گسیل داشته‌ایم؟

به هر حال، امید است که وزرای اقتصادی و مسوولان مربوطه به آنچه که امروز حضور فعال در بازارهای جهانی نامیده می‌شود، توجه بیشتری مبذول دارند و آمارها در شش ماهه دوم سال ۱۳۷۷ همچنان روند صعودی خود را حفظ کند و همگی در پیشگاه رهبر معظم انقلاب و مردم خوب کشورمان رو سفید باشیم. والسلام علیکم

دست و پا گیر مقررات کنونی، بازاریابی کنند و در بازارهای جهانی فعال شوند و به امر بهبود کیفیت کالاها خود بپردازند و دولت هم مساعدت‌های لازم را برای حضور فعال تر صادر کنندگان در گشایش بازارهای جدید و حفظ بازارهای موجود معمول دارد. پرسش مهم دیگر این است که چرا فکر می‌کنیم با اعتماد به صادر کنندگان، ارزش حاصل از صادرات به کشور بر نمی‌گردد؟ آن‌ها ارزش را چه می‌کنند؟ آیا در بانک‌های خارج می‌سپارند؟ اگر این گونه فکر می‌کنیم، پس چرا در سیستم بانکی خود امنیت لازم را برای ارزش آن‌ها فراهم نمی‌کنیم؟ مگر بانک‌های دوبی یا لندن و هامبورگ و پاریس در مقابل این سپرده‌ها

● اگر از بابت عدم برگشت ارزش حاصل از صادرات به سیستم اقتصادی کشور نگرانی داریم، باید بکشیم که امنیت اقتصادی لازم برای صادر کنندگان فراهم شود.

چه رفتاری دارند؟ چند درصد سود می‌دهند؟ چرا ما در کشور خودمان همان سود را به سپرده‌گذاری ارزی نمی‌دهیم؟ اگر آن‌ها ارزش صاحب سپرده را پول امانت می‌دانند و در اسرع وقت با دستور صاحب سپرده، آن را انتقال می‌دهند، سیستم بانکی ما هم می‌تواند دور از تشریفات غیر ضروری و طبق دستور صاحبان سپرده، سریعاً درخواست آن‌ها را عملی کند. به طور کلی، اهرم‌های تشویقی، توام با واقع بینی‌های اقتصادی

مجوزها و اسناد مانند استاندارد بهداشت، قرنطینه، گواهی مبدا، اسناد درمانی، بیمه نامه، تشریفات گمرکی، ترخیص کالا، حمل و نقل، وصول و واریز است و این سختگیری‌ها همه با این عنوان اعمال می‌شود که ممکن است یک ریال یا یک دلار از بیت‌المال حیف و میل شود و لذا بیشتر بخشنامه‌های ضدو نقیض نشات گرفته از همین احتیاط‌ها است.

یکی از پرسش‌های اصلی اینست که آیا واقعا سرمایه‌گذاری در صادرات و پول پرداخت شده بابت کالا و فروش آن در خارج، به معنای وصول وجه از بیت‌المال است؟ به عبارت دیگر، آیا همه دارایی‌های مردم متعلق به بیت‌المال است؟ صادرکننده‌ای که تمام سرمایه خود را به خطر انداخته و هرگز دیناری از ارز دولت استفاده نکرده، چرا دولت فکر می‌کند که قیم اموال و سرمایه او برای بازگشت در زمان محدود به کشور است؟ و اگر صادر کننده در خارج از کشور دچار خسارت و عدم وصول و تاخیر در وصول شد، دولت به چه مجوز شرعی خود را طلبکار برگشت پول او به داخل کشور می‌داند؟

به هر حال، در سه سال بسیار گرانبهای گذشته، فرصت‌های بسیاری را از دست داده‌ایم. طبق برنامه دوم توسعه قرار بود که ۲۷ میلیارد دلار از محل صادرات غیر نفتی درآمد داشته باشیم، راستی چرا در چهار سال اول این برنامه کمتر از ۱۲ میلیارد دلار صادرات غیر نفتی داشته‌ایم و فقط به حدود ۵۰ درصد از اهداف پیش‌بینی شده دست یافته‌ایم؟ چرا از این اشتباهات پند نمی‌گیریم و راه‌های رفته را اصلاح نمی‌کنیم و راه کارهای توصیه شده در همه سمینارها و سخنرانی‌ها و اجلاس‌های گوناگون را به کار نمی‌بندیم؟ چرا باید تمام مسایل اقتصادی در زمینه‌های صادرات، واردات، پول، ارز، مقررات و سرنوشت اقتصادی کشور همه و همه در یک بنگاه دولتی متمرکز باشد، آنهم دولتی که وظیفه‌اش طبق قانون جز این است؟ آیا واقعا آنچه کارشناسان خوب و غیر خوب آن سازمان مالی دیکته و بخشنامه می‌کنند، نسخه شفابخش اقتصاد بیمار و رکود فعلی کشور بوده است؟

واقعیت این است که باید به صادر کنندگان اعتماد کرد و باید به حقوق حقه آنها اعتنا داشت و به آن احترام گذاشت. دولت هم باید بستری مناسب برای افزایش تولیدات صنعتی، کشاورزی، معدنی فراهم کند و اجازه دهد که صادر کنندگان، فارغ از گرفتاری‌های

روند روبه توسعه صادرات غیرنفتی کشور

در شش ماهه اول سال ۱۳۷۷

مرکز تحقیقات و بررسی‌های اقتصادی اتاق

براساس آمار منتشر شده از سوی گمرک جمهوری اسلامی ایران، صادرات کالاهای غیرنفتی کشور در شش ماهه اول سال جاری بالغ بر ۵۲۲۲ هزار تن، به ارزش ۲۲۲۱ میلیارد ریال و معادل ۱۲۶۵ میلیون دلار بوده است که نسبت به مدت مشابه سال ۱۳۷۶، حدود ۴۰ درصد افزایش وزن و ۱۷ درصد کاهش ارزش نشان می‌دهد. یادآوری می‌کند که میزان صادرات کالاهای غیرنفتی در شش ماهه اول سال ۱۳۷۶ حدود ۳۷۲۴ هزار تن و به ارزش ۱۵۳۶ میلیون دلار بوده است.

در بین اقلام عمده صادرات غیرنفتی کشور در طول مدت شش ماهه اول سال جاری، سایر محصولات شیمیایی با ۱۷/۳۳ درصد، بیشترین سهم از کل ارزش صادرات غیرنفتی را به خود اختصاص داده است و پس از آن، فرش دستباف با ۱۶/۶۶ درصد، پسته و مغز پسته با ۹/۴ درصد، انواع گازها با ۶/۸۹ درصد، آهن آلات و فولاد با ۳/۹۲ درصد، پوست و انواع سالامبور با ۲/۴۱ درصد، کفش و دمپایی غیرچرمی با ۲/۲۲ درصد، ملبوس با ۱/۸۴ درصد، بنزین و انواع آن با ۱/۷۷ درصد و سراتجام، مصنوعات پلاستیکی و ملامین با ۱/۷۳ درصد در رتبه‌های بعدی قرار دارند. بررسی صادرات غیرنفتی کشور در شش ماهه اول سال ۱۳۷۷، حسب بخش‌های اقتصادی، نشان می‌دهد که در طول دوره مورد گزارش، حدود ۴۶۲۷ هزار تن کالای صنعتی به ارزش ۱۳۳۶ میلیون ریال و معادل ۷۶۱ میلیون دلار به خارج از کشور صادر شده است که نسبت به شش ماهه اول سال گذشته، علیرغم ۵۲ درصد افزایش وزن، حدود ۱۸ درصد کاهش ارزشی داشته است. لازم به یادآوری است که در شش ماهه اول سال ۱۳۷۶، حدود ۳۰۴۱ هزار تن کالاهای صنعتی به ارزش ۹۳۶ میلیون دلار به خارج صادر شده بود. سهم کالاهای صنعتی در کل صادرات

غیرنفتی در شش ماهه اول سال جاری از نظر وزن حدود ۸۸/۶ درصد و از لحاظ ارزش ۶۰/۲ درصد بوده که در مقایسه با سهم این گروه از کالاها نسبت به کل صادرات شش ماهه اول سال ۱۳۷۶، حاکی از افزایش ۶/۹ درصدی در وزن و کاهش ۰/۷ درصدی در ارزش بوده است.

در بین کالاهای صنعتی، محصولات شیمیایی با ۲۱۹ میلیون دلار، گازها با ۸۷ میلیون دلار، آهن آلات و فولاد با ۴۹ میلیون دلار، کیف و کفش با ۳۵ میلیون دلار، کود اوره با ۱۹ میلیون دلار و لباس با ۲۳ میلیون

اقدام مهم محصولات صادراتی کشاورزی این دوره عبارت‌بوده‌اند از: پسته و مغز پسته به ارزش ۱۱۴ میلیون دلار، پوست و انواع سالامبور به ارزش ۳۰/۵ میلیون دلار، روده و انواع آن به ارزش ۱۷ میلیون دلار، خاویار به ارزش ۱۳/۶ میلیون دلار، زعفران به ارزش ۹ میلیون دلار، کشمش و انواع آن به ارزش ۸/۵ میلیون دلار، هندوانه به ارزش ۶ میلیون دلار و زیره و انواع آن به ارزش ۶/۵ میلیون دلار. گفتنی است که اقلام مزبور حدود ۷۸ درصد صادرات کالاهای کشاورزی را به خود اختصاص داده‌اند. از سوی دیگر،

● در شش ماهه اول سال جاری نسبت به مدت مشابه سال گذشته، تنها ارزش صادرات کود اوره افزایش یافته و بقیه کالاهای گروه صنعتی با کاهش در ارزش صادراتی روبرو بوده‌اند.

دلار مهم‌ترین کالاهای صادراتی بوده‌اند که ۵۷ درصد کالاهای صنعتی صادراتی را شامل شده‌اند. در شش ماهه اول سال جاری، نسبت به مدت مشابه سال گذشته، به جز صادرات کود اوره، که ۵۰ درصد افزایش ارزش نشان داده، بقیه کالاهای گروه صنعتی با کاهش در ارزش صادراتی مواجه بوده‌اند، به طوری که لباس با ۹۴ درصد، کیف و کفش با ۹۰ درصد، موکت با ۸۵ درصد و گازها با ۷۵ درصد بیشترین کاهش را داشته‌اند.

صادرات کالاهای کشاورزی در دوره مورد گزارش به ارزش ۴۵۹ میلیارد ریال، معادل ۲۶۲ میلیون دلار بوده که نسبت به شش ماهه اول سال ۱۳۷۶، حدود ۸ درصد کاهش یافته است. سهم محصولات کشاورزی در کل صادرات غیرنفتی از نظر وزن ۷/۳۵ درصد و از لحاظ ارزش حدود ۲۰/۷ درصد بوده که نسبت به صادرات دوره مشابه سال قبل، از نظر وزن ۸/۲۳ درصد و از لحاظ ارزش حدود ۸/۵۴ درصد افزایش داشته است.

در شش ماهه اول سال جاری، نسبت به شش ماهه اول سال ۱۳۷۶، ارزش صادرات اکثر کالاهای کشاورزی نیز کاهش نشان داده و این کاهش برای پوست و سالامبور ۲۷ درصد، برای خاویار ۱۰ درصد و برای پسته و مغز پسته ۳ درصد بوده است. صادرات گروه کالاهای معدنی در شش ماهه اول سال ۱۳۷۷ بالغ بر ۲۰۱ هزار تن و به ارزش ۱۷/۷ میلیون دلار بوده است که نسبت به دوره مشابه سال قبل، حدود ۳۶ درصد از نظر وزن و ۲۴ درصد از لحاظ ارزش کاهش یافته است. در بین کالاهای معدنی، سنگ و کنسانتره مولیبدن با ۸/۲ میلیون دلار، سنگ ساختمانی کار نشده با ۳ میلیون دلار، سنگ و کنسانتره روی با ۱/۸ میلیون دلار و نمک معدنی و دریایی با ۱ میلیون دلار بیشترین ارزش را داشتند و بیش از ۷۸ درصد ارزش صادراتی محصولات معدنی را شامل شده‌اند. ضمناً سنگ و کنسانتره مولیبدن با ۱۷۶ درصد و سنگ ساختمانی کار نشده با ۴۰ درصد بیشترین افزایش را نسبت به دوره مشابه سال گذشته

داشته‌اند.

صادرات محصولات گروه فرش دستباف و صنایع دستی در شش ماهه اول سال جاری به ارزش ۳۹۴ میلیارد ریال، معادل ۲۲۵ میلیون دلار بوده است که نسبت به شش ماهه اول سال ۱۳۷۶، حدود ۲۲ درصد کاهش نشان می‌دهد. یادآوری می‌کند که در دوره مشابه سال گذشته، حدود ۲۹۰ میلیون دلار فرش و صنایع دستی به خارج صادر شده بود. صادرات فرش دستباف به‌عنوان یکی از مهم‌ترین اقلام صادراتی کشور معادل ۲۱۱ میلیون دلار بوده است که نسبت به شش ماهه اول سال ۱۳۷۶ حدود ۲۳ درصد کاهش یافته است. عمده‌ترین قلم صنایع دستی صادراتی گلیم و زیلو می‌باشد که با ۲/۳ میلیون دلار، معادل ۰/۱۸ درصد از کل ارزش صادرات غیرنفتی دوره مذکور را به خود اختصاص داده است.

برخی کشورهای خریدار فرش دستباف، عملاً موجبات کاهش بیشتر صادرات این کالا را فراهم آورده است.

مشکلات مربوط به قیمت‌گذاری کالاهای صادراتی.

مشکلات مربوط به پیمان سپاری ارزی کالاهای صادراتی و خرید ارز به نرخ غیرواقعی توسط بانک از صادرکنندگان.

افزایش رقابت در تولید و صدور کالاهای صنعتی در سطح بین‌المللی.

کاهش ارز تخصیصی به بخش صنعت در نتیجه محدودیت منابع ارزی دولت.

کامبود نقدینگی واحدهای تولیدی.

مشکلات مربوط به کیفیت، بسته‌بندی، بازاریابی و بازاریابی کالاهای صادراتی.

به طور کلی، عوامل عمده تاثیر گذار در کاهش صادرات غیرنفتی کشور طی شش ماهه اول سال جاری نسبت به مدت مشابه سال ۱۳۷۶ به اختصار و فهرست وار به شرح زیر است:

کاهش قیمت کالاهای صادراتی در بازارهای بین‌المللی.

کاهش قیمت صادراتی فرآورده‌های پتروشیمی در پی کاهش قیمت جهانی نفت.

کاهش ارزش صادرات فرش دستباف به دلیل اشباع بازارهای بین‌المللی از فرش‌هایی که قبلاً صادر شده بود و نیز از دست دادن بخشی از بازارهای صادراتی به خاطر تشدید رقابت سایر کشورهای تولیدکننده به ویژه هند و چین. همچنین، رکود حاکم بر اقتصاد

جدول شماره یک

اقلام عمده صادرات غیرنفتی در شش ماهه اول سال‌های ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷

ارزش: میلیون دلار
وزن: هزار تن
سهم: درصد

شرح	شش ماهه اول ۱۳۷۷		شش ماهه اول ۱۳۷۶		درصد تغییرات					
	وزن	ارزش	سهم در کل صادرات غیرنفتی		تغییرات وزنی	تغییرات ارزشی				
			وزن	ارزش						
سایر محصولات شیمیایی	۲۴۲۰/۱	۲۱۹/۹	۴۶/۳۴	۱۷/۳۳	۶۲۵/۳	۱۲۹/۵	۱۶/۷۹	۸/۴۳	۲۸۷/۰۲	۶۹/۸
فرش دستباف	۸/۰	۲۱۱/۳	۰/۱۵	۱۶/۶۶	۱۰/۷	۲۷۳/۱	۰/۲۹	۱۷/۷۷	-۲۵/۲۳	-۲۲/۶
پسته و مغز پسته	۳۴/۱	۱۱۴/۷	۰/۶۵	۹/۰۴	۳۶/۳	۱۱۸/۱	۰/۹۸	۷/۶۹	-۶/۰۱	-۲/۹
انواع گازها	۶۹۸/۶	۸۷/۵	۱۳/۳۸	۶/۸۹	۶۲۸/۶	۸۳/۷	۱۶/۷۹	۵/۴۵	۱۱/۱۳	۴/۵
آهن آلات و فولاد	۲۶۳/۳	۴۹/۸	۵/۰۴	۳/۹۲	۳۹۰/۳	۹۰/۱	۱۰/۴۸	۵/۸۷	-۳۲/۵۳	-۴۴/۸
پوست و انواع سالامبور	۸/۹	۳۰/۶	۰/۱۷	۲/۴۱	۹/۸	۴۱/۸	۰/۲۶	۲/۷۳	-۸/۰۴	-۲۷
کفش و دمپایی غیرچرمی	۱۲/۷	۲۸/۲	۰/۲۴	۲/۲۲	۹/۹	۲۶/۴	۰/۲۷	۱/۷۲	۲۸/۴۵	۶/۷
کل صادرات غیرنفتی	۵۲۲۲/۱	۱۲۶۵	۱۰۰	۱۰۰	۳۷۲۳/۸	۱۵۳۶	۱۰۰	۱۰۰	۴۰/۲۴	-۱۷/۴۱

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول شماره دو

عملکرد صادرات غیرنفتی برحسب گروه‌های عمده کالایی در شش ماهه اول سال‌های ۱۳۷۶ و ۱۳۷۷

ارزش: میلیون دلار
وزن: هزار تن
سهم: درصد

گروه‌های عمده	شش ماهه اول ۱۳۷۷		شش ماهه اول ۱۳۷۶		درصد تغییرات					
	وزن	ارزش	سهم در کل صادرات غیرنفتی		وزن	ارزش				
			وزن	ارزش						
کالاهای صنعتی	۴۶۲۷	۷۶۱	۸۸/۶	۶۰/۲	۳۰۴۱/۷	۹۳۶	۸۱/۷	۶۰/۹	۵۲/۱۲	-۱۸/۴۱
کالاهای کشاورزی	۳۸۴	۲۶۲	۷/۳۵	۲۰/۷	۳۵۴/۷	۲۸۷	۹/۵	۱۸/۷	۸/۲۳	-۸/۵۴
کالاهای معدنی	۲۰۱	۱۷	۳/۸۵	۱/۴	۳۱۵	۲۳	۸/۵	۱/۵	-۳۶/۲	-۲۳/۷
فرش دستباف و صنایع دستی	۱۰/۱	۲۲۵	۰/۲	۱۷/۷	۱۲/۲	۲۹۰	۰/۳	۱۸/۹	-۱۶/۸	-۲۲/۴
کل	۵۲۲۲/۱	۱۲۶۵	۱۰۰	۱۰۰	۳۷۲۳/۸	۱۵۳۶	۱۰۰	۱۰۰	۴۰/۲۴	-۱۷/۴۱

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران